

Градинката на вдовицата.

Източна приказка.

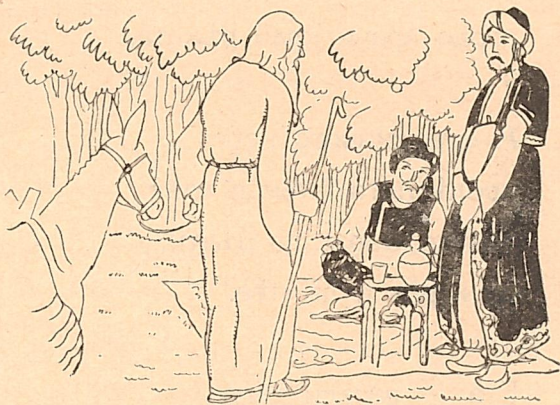
Една вдовица си имала градинка. Тя граничала със градината на халифа.

Скимнало веднъжъ на халифа да разшири градината си. Той поискалъ отъ вдовицата да купи градинката ѝ. Вдовицата не се съгласила. Тя не искала по никой начинъ да се раздѣли съ едничкото си парче земя. Тогава управителя на двора на халифа насила отнѣлъ градинката на вдовицата.

Тръгнала вдовицата да търси справедливостъ. Търсила тукъ, търсила тамъ—никъде не могла да намѣри. Най-после чула за единъ много справедливъ човѣкъ. Отишла при него и му изповѣдала болката си.

* * *

Единъ день, когато халифътъ и неговитѣ придворни си почивали въ градината, неочаквано при тѣхъ се явилъ единъ старецъ. Върху магаренцето му нѣмало нищо друго, освенъ една праздна торба.

Очуденъ, халифътъ го попиталъ какво желае.

— Господарю нашъ, — казалъ старецътъ, дошълъ съмъ да те помоля да ми позволишъ да напълня ей тази торба съ прѣстъ отъ разширената ти и хубава градина.

— Напълни, напълни, — казалъ халифътъ, не ти забранявамъ.

Старецътъ напълнилъ торбата съ прѣстъ, завързалъ я съ вжженце и помолилъ халифа да му помогне да я